

मुनिः

वेदेभ्य कर्हमः शब्दश्रुत्याया वर्तते स्फुटः ।
 बभूव कर्हमाज्ञाः कर्हमस्तेन कौर्तितः ॥
 तेजोभेदे मरीचिष्व वेदेभ्य वर्तते स्फुटम् ।
 जातः सदोऽतितेजस्वी मरीचिस्तेन कौर्तितः ॥
 क्रतुसंघश्च वाचैर्न ज्ञतो जन्मान्तरेऽधुना ।
 ब्रह्मपुत्रोऽपि तन्मात्रा क्रतुरित्तिभिधीयते ॥
 प्रधानाङ्गं सुखं धातुस्ततो जातश्च बालकः ।
 इरस्तेजस्विचनोऽङ्गिरास्तेन प्रकौर्तितः ॥
 अतितेजस्विन भृगुर्वर्तते गान्धि शौनकः ।
 जातः सदोऽतितेजस्वी भृगुस्तेन प्रकौर्तितः ॥
 वशीभूतश्च शिष्टश्च जातः सदो हि बालकः ।
 अतिप्रियश्च धातुश्च वशिष्ठस्तेन कौर्तितः ॥
 बालोऽप्यख्यवर्णश्च जातः सदो हि तेजसा ।
 प्रवृत्तः पूर्वतपसा चारुणस्तेन कौर्तितः ॥
 हंस आत्मा वशी यस्य योगेन योगिनो भुवम् ।
 बालः परमयोगीन्द्रस्तेन हंसः प्रकौर्तितः ॥
 वनतं यस्य यज्ञश्च तपःसु बालकश्च च ।
 प्रकौर्तितो यतिस्तेन संवतः संवत्कर्म्मसु ।
 पुनस्तपःसु वेदेभ्य वर्तते ह स्फुटोऽपि च ।
 स्फुटं तपःसुस्तपश्च पुनहस्तेन कौर्तितः ॥
 पुनस्तपःसुस्तपश्च यत्नास्ति पूर्वजन्मनाम् ।
 तपःसंघः सन्तुष्टश्च पुनस्तपस्तेन बालकः ॥
 त्रिगुणायां प्रज्ञयां त्रिविधावच्च प्रवर्तते ।
 तयोर्भक्तिः समा यस्य तेन बालोऽभिरुच्यते ।
 जटाञ्चापिशिखारूपाः पञ्च वृत्तिश्च मन्त्रके ।
 तपस्तेजोभवा यस्य स च पञ्चशिक्षः स्मृतः ॥
 अपान्तरतमे देशे तपस्तेजोऽभिरुच्यते ।
 अपान्तरतमा नाम शिशोस्तेन प्रकौर्तितम् ॥
 ख्यन्तपः समाप्नोति वाहयेतु प्रापयेतु परान् ।
 ऊटुः समर्पस्तपश्च वोढुस्तेन प्रकौर्तितः ॥
 तपस्तेजसा बालो दीप्तिमान् खड्गो तु मे ।
 तपःसु रोचते चित्तं वचिस्तेन प्रकौर्तितः ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे २२ अध्यायः ॥
 ब्रह्मसेनतवः । जिनः । इति मेदिनी । ने, १५ ॥
 प्रियाजट्टः । पलाशट्टः । इति हेमचन्द्रः ।
 १ । ७६ । दमनकट्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (स्त्री, दक्षकन्या । सा च कश्यपपत्नीनामन्य-
 तमा । यथा, महाभारते । १।६५।११-१२ ।
 “मरीचिः कश्यपः पुत्रः कश्यपात्तु इमाः प्रजाः ।
 प्रचक्षिरे महाभागा दक्षकन्याऽप्योदश ॥
 अदितिर्दितिर्दिवः काला दनावुः सिङ्घिका
 तथा ।
 क्रोधा प्राधा च विन्धा च विनता कपिला
 मुनिः ॥”
 अष्टवस्त्रनागतस्य आपनामकस्य वधोः पुत्रे,
 पुं । यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि । ३।७० ।
 “आपस्य पुत्रो वैतकाः अमः आत्नो मुनि-
 स्तथा ।”
 कौशदीपस्य देशविशेषः । यथा, मत्स्यपुराणि ।
 १२१ । ८३-८५ ।
 “कौशस्य कुशलो देशो वामनस्य मनीऽधुगः ।
 मनीऽधुगात् परे चोष्णक्षृतोयोऽपि च उच्यते ॥

मुनिपु

उष्णात् परे पावनकः पावनादन्वकारकः ।
 अन्वकारकदेशात् मुनिदेशस्तथापरः ॥”
 (द्वुतिमतः पुत्राणामन्यतमः । यथा, मार्कण्डेये ।
 ५३ । २२ ।
 “तथा द्वुतिमतः सप्तपुत्राणां च निबोध मे ।
 मुनिश्च दुन्दुभिश्चैव सप्तमः परिकौर्तितः ॥”
 कुरुपुत्रमेदः । यथा, महाभारते । १।६७।४६ ॥
 “अविचित्तमभिवृत्तं तथा चेन्नरथं मुनिम् ॥”
 मुनिखर्जूरिका, स्त्री, (मुनिप्रिया खर्जूरिका इति
 मध्यपदलोपी समासः ।) खर्जूरीप्रमेदः । यथा,
 “मुनिखर्जूरिका खन्वा राजेष्टा ऋतुसंमिता ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 मुनिच्छदः, पुं, (मुनयः अचक्रादयः सप्त तत्-
 संख्याकाः कृदाः पञ्चाग्नयः ।) सप्तच्छदश्च ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्त्री । मेघिका । यथा,
 भावप्रकाशे पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 ‘मेघिका मेघिनी मेघी दीपनी बहुपुत्तिका ।’
 इत्यादि ।
 ‘कुचिका बहुपत्नी च पीतनीना मुनिच्छदा ।’
 इत्यनम् ॥)
 मुनितरुः, पुं, (मुनेरगच्छस्य प्रियः तरुः । इति
 मध्यपदलोपी समासः ।) वकटचः । इति
 रत्नमाणा ॥
 मुनिहमः, पुं, (मुनेरगच्छस्य प्रियः हमः । इति
 मध्यपदलोपी समासः ।) श्लोनाकट्टः । इति
 रत्नमाणा ॥ श्लोनाकप्रमेदः । वकटचः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, नैबधचरिते । १।६६ ।
 “मुनिहमः कोरकितः श्रितिद्वुति-
 वनेऽमुनाऽमन्यत सिङ्घिकासुतः ॥”
 “मुनिहमः वकटचः ॥” इति तट्टीका । अथ
 पर्यायो यथा,—
 “अथागच्छो ब्रह्मसेनो मुनिपुत्रो मुनिहमः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 “श्लोनाको भूतपुत्रश्च पूतट्टो मुनिहमः ।
 दीर्घवृत्तश्च कट्टो भृगुकट्टकोऽवयुः ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥
 मुनिनिर्मितः, पुं, (मुनिना निर्मितः ।) छिच्छिः ।
 यथा, भावप्रकाशे ।
 “छिच्छिरो रोमशपत्नी मुनिनिर्मित इत्यपि ।
 छिच्छिरो वचिस्तु मेदी पितृश्रेष्ठापहः स्मृतः ।
 सुश्रीतो वातघ्नो रूचो मन्त्रजन्मास्मरीहरः ॥”
 मुनिपिचर्ण, स्त्री, (मुनीनां पिचर्णमिव ।) ताम्रम् ।
 इति त्रिकाशेषः ॥
 मुनिपुङ्गवः, पुं, (मुनिः पुङ्गव इव ।) मुनिश्रेष्ठः ।
 इत्यमरटीका । (यथा, रामायणे । १।१।१ ।
 “तपःसाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदावरम् ।
 नारदं परिपश्यन् वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥”)
 मुनिपुत्रः, पुं, (मुनीनां पुत्र इव ।) मुनिप्रियत्वादस्य
 तयात्वम् । दमनकट्टः । इति भावप्रकाशः ।
 ऋषिसुतश्च ॥
 मुनिपुत्रकः, पुं, खड्गः । इति त्रिकाशेषः ।
 (यथा, तिपित्तत्वे कुक्षविधप्रकरणे ।

मुमुक्षुः

“त्वं योगयुक्तो मुनिपुत्रकश्च”
 अदृष्टतामेव शिखोद्भवेन ।
 संदृष्टस्य प्रादृष्टिर्निर्गतायाम्
 त्वं खड्गनाचम्यमयो नमस्ते ॥”)
 मुनिपुत्र्य, स्त्री, (मुनिहम इति । “ठाणा दावर्हं
 द्वितीयादयः ।” ५ । १ । ८३ । इत्यत्र “विनापि
 प्रत्ययेन पूर्वोत्तरपदयोर्विभाषाजोपो वक्तव्यः ॥”
 इति काशिकोक्तः हम इत्यस्य लोपे मुनिः तस्य
 पुष्यम् ।) वकपुष्यम् । (यथा, तिपित्तत्वे ।
 “विहाय सर्वपुष्याणि मुनिपुष्येव केशवम् ।
 कार्तिके योऽप्येदं भक्त्या वाजिमेधपत्नं जमेत् ॥”
 वकटके, पुं । तत्पर्यायो यथा,—
 “अथागच्छो ब्रह्मसेनो मुनिपुत्रो मुनिहमः ।”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 मुनिपुत्र्यकं, स्त्री, (मुनिपुष्य + संज्ञायां कन् ।) वक-
 पुष्यम् । यथा, योगीतन्त्रे ।
 “विलम्बश्च माध्यक्ष तमालामलकौदनम् ।
 कटारं तुलसीचैव पद्मञ्च मुनिपुष्यकम् ।
 एतत् पर्युषितं न स्यात् यथान्यत् कलिका-
 लकम् ॥”
 इत्येकादशोत्तरम् ॥
 मुनिपूगः, पुं, (मुनिप्रियः पूगः ।) गुवाकविशेषः ।
 तत्पर्यायः । रामपूगः २ कामीनः ३ सुरे-
 वटः ४ । इति त्रिकाशेषः ॥
 मुनिमेवर्ण, स्त्री, (मुनीनां मेवर्णम् ।) आगच्छः ।
 हरितकौ । जङ्गमम् । इति मेदिनी । ने, ३६ ॥
 मुनिमुत्रतः, पुं, (मुनिमु मुत्रतः ।) ट्टाहन् । स च
 बुद्धविशेषः । इति हेमचन्द्रः । १ । ५१ ॥
 मुनिखानं, स्त्री, (मुनीनां खानम् ।) आश्रमः ।
 इति हेमचन्द्रः । ४ । ६७ ॥
 मुनीन्द्रः, पुं, (मुनीनां मननशीलानां योगिनामिन्द्रः
 श्रेष्ठः ।) बुद्धः । इत्यमरः । १ । १ । १४ ॥ ऋषि-
 श्रेष्ठश्च । (यथा, कथासरित्सागरे । ७२।१०६ ।
 “पतन्ममेव तस्माच्च पाणिभ्यां च तमयश्चोत् ।
 मुनीन्द्रः प्रकटीभूय समानास्य जगद् व ॥”
 दानवमेदः । यथा, हरिवंशे । २५५ । ५ ।
 “द्वयपत्नी विरूपाक्षो मुनीन्द्रश्चन्द्रकोचनः ।”)
 मुन्य उ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः । (भा-
 पर-वक-सेट् ।) पञ्चमखरी । ओष्ठार्ध-
 शेषादिः । नोपधः । उ सुचिन्ता सुहा । इति
 दुर्गादासः ॥
 मुमुक्षुः, पुं, (मोक्षमुच्छेतीति । सुप् + क् + लुङ् ।)
 मुक्तिमिच्छः । (यथा, श्रीमद्भगवद्गीतायाम् ।
 ४ । १५ ।
 “एवं ज्ञात्वा ज्ञतं कर्मे पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ।
 कुरु कर्मेव तस्मात्त्वं पूर्वेः पूर्वतरं हतम् ॥”)
 तत्पर्यायः । अमरः २ यतिः ३ वाचंयमः ४
 व्रतो ५ साधुः ६ अनगारः ७ ऋषिः ८ मुनिः ९
 निर्यत्यः १० भिक्षुः ११ । इति हेमचन्द्रः
 १ । ७५ ॥ अथ मुमुक्षुलक्षणम् । मनुः ।
 “इह चासुच वा काव्यं प्रवृत्तं कर्मे कौर्तिते ।
 निष्कामं ज्ञानपूर्वम् निहततुपदिष्टते ॥